

stoffer bør undtages fra det foreslåede forbud i våbenlovens § 5.

Justitsministeriet lægger herved vægt på, at de pågældende våben som udgangspunkt alene virker inaktiverende eller irriterende i kortere tid efter eksponeringen og f.eks. kan anvendes til legitime retshåndhævelsesmæssige formål.

Justitsministeriet finder imidlertid, at de nævnte patroner, ampuller, spraydåser mv. bør være omfattet af våbenlovens almindelige krav om våbentilladelse. Sådanne våben er – i det omfang de fremtræder som våben – allerede omfattet af tilladelsesordningen i henhold til våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 4. Våben af den pågældende art, som ikke fremtræder som våben, er omfattet af bemyndigelsesbestemmelsen i § 4, stk. 2, nr. 3. Bemyndigelsen er udnyttet i våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1.

Efter Justitsministeriets opfattelse er det mest hensigtsmæssigt at samle disse våben i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 4, hvorefter § 4, stk. 2, nr. 3, kan ophæves som overflødig.

Tåregas og lignende stoffer, som er egnede til indfyldning i de i § 1, stk. 1, nr. 4, omhandlede våben, vil i sig selv som hidtil være omfattet af våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 4, der bliver nr. 3. Bestemmelsen bemyndiger justitsministeren til at fastsætte krav om tilladelse til disse stoffer.

Undtaget er dog transporter, der gennemføres uden for Danmark i overensstemmelse med internationale aftaler om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben, jf. § 5, stk. 3.

Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 1-3.

2.4.4. *Forbuddets geografiske afgrænsning*

Vedrørende den geografiske afgrænsning af forbuddet mod masseødelæggelsesvåben er spørgsmålet, om alene aktiviteter foretaget på dansk område eller tillige aktiviteter foretaget i udlandet skal omfattes af forbuddet.

Som de fleste særlove, jf. herved afsnit 2.2.5., finder våbenlovens bestemmelser som udgangspunkt alene anvendelse på handlinger, der foretages på dansk område. Dog finder våbenlovens regler om våbenformidling og teknisk bistand i et vist omfang anvendelse på udlandshandlinger, jf. §§ 7 b og 7 c.

Under hensyn til de pågældende våbens særlige karakterer finder Justitsministeriet, at forbuddet i våbenlovens § 5, stk. 1, bør udstrækkes til også at omfatte handlinger begået i udlandet, dog med de begrænsninger der følger af straffelovens §§ 7, 10, 10 a og 10 b.

Dette indebærer navnlig, at danske statsborgere og personer med fast bopæl i Danmark efter omstændig-

hederne vil kunne straffes for at indføre, udføre, transportere, erhverve, overdrage, besidde, bære, anvende, tilvirke, udvikle eller med henblik på udvikling at forske i masseødelæggelsesvåben mv. på andre staters område, hvis handlingen også er strafbar efter den dér gældende lovgivning, og uden for folkeretligt anerkendte områder, f.eks. om bord på et fremmed fartøj i internationalt farvand, hvis handlingen kan medføre mere end 4 måneders fængsel.

Undtaget er dog transporter, der gennemføres uden for Danmark i overensstemmelse med internationale aftaler om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben, jf. § 5, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.4. om dansk strafemyndighed.

2.4.5. *Dispensation*

Det er Justitsministeriets opfattelse, at der bør være adgang for justitsministeren til i særlige tilfælde at meddele dispensation fra det foreslåede forbud. Det forudsættes herved, at dispensation kun vil blive meddelt helt undtagelsesvist og kun i tilfælde, hvor der foreligger ganske særlige sikkerhedspolitiske, humanitære eller andre beskyttelsesværdige hensyn.

Der kan f.eks. være tale om situationer, hvor der i tilknytning til internationale nedrustningsaftaler gives dispensation til at (dele af) masseødelæggelsesvåben transporteres gennem dansk territorium med henblik på destruktion, eller at en offentlig forskningsinstitution får dispensation til at besidde mindre mængder kemiske kampstoffer med henblik på udvikling af beskyttelses- eller modforanstaltninger mod sådanne våben.

Dispensationer af mere generel karakter vil efter omstændighederne kunne meddeles civile statslige myndigheder, som deltager i CBRN-beredskabet (beredskabet mod kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare hændelser), f.eks. Beredskabsstyrelsen og Statens Seruminstitut.

Det foreslåede forbud gælder ikke for militære myndigheder, jf. våbenlovens § 8, stk. 1.

Det vil i alle tilfælde være en forudsætning, at dispensationen ikke er uforenelig med de forpligtelser, som Danmark har påtaget sig i det internationale samarbejde, jf. pkt. 2.3.

2.4.6. *Strafferamme*

Justitsministeriet foreslår, at overtrædelse af det foreslåede forbud mod masseødelæggelsesvåben i § 5, stk. 1, straffes på samme måde som overtrædelse af de nugældende regler i våbenloven om masseødelæggelsesvåben, jf. § 10, stk. 1, det vil sige med bøde,